

Sygn. akt IX U 329/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. (...) (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ustalenie podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania M. (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 10 lutego 2015 r. Znak(...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdza, że podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe ubezpieczonej jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi w okresie od dnia 1 sierpnia 2014r. do dnia 31 grudnia 2014r. kwota 9.000,00 zł (dziewięć tysięcy złotych 00/100) miesięcznie,
- zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonej kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IXU 329/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.02.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe dla ubezpieczonej M. (...) (...) podlegającej ubezpieczeniom jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi w okresie od dnia

01.08.2014r. do dnia 31.12.2014r. kwota 2.247,60 zł (to jest 60% kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż od miesiąca 08/2014r. do 10/2014r. ubezpieczona dokonała wpłat na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 2.871 zł miesięcznie, to jest w innej wysokości, aniżeli w tworzących się klonach ZUS DRA,

gdy w dokumentacji rozliczeniowej zostały wykazane podstawy wymiaru składek

za 12/2011r. – 2.015,40 zł, od 01/2012r. do 12/2012r. – 2.115,60 zł miesięcznie, od 01/2013r.

do 12/2013r. – 2.227,80 zł miesięcznie, od 01/2014r. do 10/2014r. – 2.247,60 zł miesięcznie.

Po wezwaniu ubezpieczona w dniu 24.12.2014r. przekazała dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA, w których zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 08/2014r. do 10/2014r. w kwocie 9.000 zł miesięcznie, za 11/2014r. w kwocie 600 zł, za 12/2014r. w kwocie 0,00 zł.

Ubezpieczona dokumenty rozliczeniowe za okres od 08/2014r. do 12/2014r. złożyła po obowiązującym terminie, stąd brak jest podstaw prawnych do przyjęcia wskazanych dokumentów rozliczeniowych za prawidłowe.

Ubezpieczona w dniu 18.03.2015r. wniosła odwołanie od decyzji, w której domagała się jej uchylenia i ustalenia podstawy wymiaru składek za okres od dnia 01.08.2014r. do dnia 31.12.2014r. w wysokości 9.000 zł ewentualnie o zmianę decyzji przez ustalenie jw., zobowiązanie organu rentowego do zapłaty zaległego zasiłku chorobowego oraz obciążenie organu rentowego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu ubezpieczona podniosła, iż w sierpniu 2014r. zadeklarowała wyższą kwotę jako podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz dokonała właściwej

i terminowej wpłaty. Następnie dokonała korekt dokumentów od sierpnia do grudnia 2014r. oraz została poinformowana przez pracownika organu rentowego, że wszystko jest

w porządku. Mimo tego organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, nie dokonał wypłaty zasiłku chorobowego, pozbawiając ubezpieczoną środków do życia.

Ubezpieczona na poparcie swojego stanowiska powołała się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21.04.2010r. w sprawie o sygn. akt II UZP 1/10.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 16.06.2015r. pełnomocnik organu rentowego zgłosił zarzut przekroczenia przez ubezpieczoną terminu do wniesienia odwołania.

Odnosząc się do tego zarzutu pełnomocnik ubezpieczonej oświadczył, iż uważa,

że termin do wniesienia odwołania został zachowany i wniósł o uwzględnienie odwołania,

a z ostrożności procesowej o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona M. B. od dnia 10.11.2009r. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą w zakresie sprzedaży wody dla klientów detalicznych, a także

m.in. dla klubów sportowych.

Ubezpieczona dokonała zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych,

w tym do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego oraz do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 10.11.2009r., w tym w okresie od dnia 10.11.2009r. do dnia 30.11.2011r. jako osoba korzystająca z preferencyjnej podstawy wymiaru składek.

W dokumentacji rozliczeniowej ubezpieczona wykazała następujące podstawy wymiaru składek: za 12/2011r. – 2.015,40 zł, od 01/2012r. do 12/2012r. – 2.115,60 zł miesięcznie, od 01/2013r. do 12/2013r. – 2.227,80 zł miesięcznie, od 01/2014r. do 10/2014r. – 2.247,60 zł miesięcznie.

Od 08/2014r. do 10/2014r. ubezpieczona dokonała w terminie wpłat składek

na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 2.871 zł miesięcznie.

W dniu 24.12.2014r. (po wcześniejszym wezwaniu organu rentowego z dnia 19.12.2014r.) ubezpieczona przekazała dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA, w których zadeklarowała podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości: za okres od 08/2014r. do 12/2014r. – 9.000,00 zł miesięcznie, za 11/2014r. w wysokości 600 zł,

a za 12/2014r. w wysokości 0,00 zł.

Za okres od dnia 03.11.2014r. do dnia 01.12.2014r. ubezpieczona złożyła roszczenie

o wypłatę zasiłku chorobowego, a w dniu 27.01.2015r. wniosek o wydanie decyzji w sprawie podstawy wymiaru składek od miesiąca 08/2014r.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną omówioną

na wstępie.

Decyzja ta została wysłana na adres w R., ul. (...) i odebrana w dniu 12.02.2015r. przez C. B., ojca ubezpieczonej.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Słuchana na rozprawie w dniu 16.06.2015r. ubezpieczona zeznała, iż przed podwyższeniem z dniem 01.08.2014r. podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia

jak w zaskarżonej decyzji uzyskała w organie rentowym informację, iż podwyższenia takiego może dokonać w każdym czasie, przy czym nie poinformowano jej o konieczności złożenia jakiegokolwiek nowej dokumentacji rozliczeniowej w tym zakresie.

Faktycznie od sierpnia 2014r. ubezpieczona opłacała składkę od podstawy wymiaru 9.000 zł, nie składając początkowo żadnej dokumentacji rozliczeniowej, pozostając

w przekonaniu, iż postępuje prawidłowo. Dokumenty rozliczeniowe ZUS DRA za okres

od 08/2014 do 12/2014r. złożyła w dniu 24.12.2014r.

Dalej ubezpieczona podała, iż przeciętnie z tytułu prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej osiąga dochód w wysokości około 5.500 zł miesięcznie. O stanie ciąży ubezpieczona dowiedziała się w połowie sierpnia 2014r., ciąża nie była zagrożona. Dziecko ubezpieczona urodziła w dniu (...).

Odnosząc się do zarzutu organu rentowego przekroczenia terminu do wniesienia odwołania ubezpieczona oświadczyła, iż faktycznie decyzję otrzymała około 16 – go lutego 2015r., bo w tym czasie przekazał ją jej ojciec ubezpieczonej C. B., który decyzję tę odebrał, gdy wszelka korespondencja dla ubezpieczonej przychodzi na adres ojca ubezpieczonej wskazany przez ubezpieczoną jako adres do korespondencji.

Dowód: zeznania ubezpieczonej – protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 16.06.2015r. min. 00:07:22 – 00:26:08.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie uwzględnił zarzutu organu rentowego przekroczenia terminu do wniesienia odwołania.

Zdaniem Sądu biorąc pod uwagę, że przekroczenie takie miało miejsce, gdy zaskarżona decyzja z dnia 10.02.2015r. została doręczona dorosłemu domownikowi,

a mianowicie ojcu ubezpieczonej C. B., na adres wskazany przez ubezpieczoną jako adres dla korespondencji w dniu 12.02.2015r., a odwołanie zostało wniesione w dniu 18.03.2015r., to przekroczenie takie jest usprawiedliwione okolicznościami przedstawionymi przez ubezpieczoną, gdy faktycznie decyzję zaskarżoną otrzymała

ona dopiero po kilku dniach licząc od daty odebrania tej decyzji przez C. B.. Sąd miał na uwadze również fakt, iż przekroczenie to nie jest nadmierne,

bo dotyczy zaledwie kilku dni.

W takiej sytuacji Sąd stwierdził, iż zachodzą okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu do wniesienia odwołania na podstawie art.477(9)§3 k.p.c.

i w konsekwencji merytorycznego jego rozpoznania.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonej jest uzasadnione i zasadnym jest ustalenie w przypadku ubezpieczonej, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe ubezpieczonej jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi w okresie od dnia 01.08.2014r. do dnia 31.12.2014r. kwota 9.000 zł miesięcznie.

Za takim przyjęciem przemawia okoliczność, iż ubezpieczona bezspornie płaciła

w terminie składkę na te ubezpieczenia od podstawy wymiaru składek 9.000 zł, składka była przyjmowana przez organ rentowy w sytuacji, gdy ubezpieczona dokonała korekty deklaracji rozliczeniowych oraz gdy ubezpieczona była poinformowana w organie rentowym,

że wystarczy opłacanie składki w podwyższonej wysokości, bez dokonania korekty stosownej dokumentacji w tym zakresie i stąd była przeświadczona, iż działa prawidłowo.

Ustalając to Sąd oparł się na powołanej w sprawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego oraz zeznaniach ubezpieczonej, które w pełni podzielił (także w zakresie wyjaśnień dotyczących okoliczności przekroczenia przez ubezpieczoną terminu do wniesienia odwołania), gdy były one rzeczowe, logiczne i przekonujące, korespondujące

ze zgromadzoną dokumentacją jw. Sąd uznał te zeznania za wiarygodne dodatkowo, gdy nie były one kwestionowane przez organ rentowy.

Ustalając jw. w zakresie podstawy wymiaru składki ubezpieczonej Sąd miał też

na uwadze uchwałę Sądu Najwyższego w składzie 7 sędziów z dnia 21.04.2010r. w sprawie

o sygn. akt II UZP 1/10 (LEX nr 575822) i ukształtowane w ślad za nią orzecznictwo sądowe, gdy Sąd Najwyższy w uchwale tej wyraźnie stwierdził, iż organ rentowy nie jest uprawniony do kwestionowania kwoty zadeklarowanej przez osobę prowadzącą pozarolniczą działalność jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, jeżeli mieści się ona granicach określonych ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd na podstawie art.20 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.1442) w pkt 1

z mocy art. 477¹⁴§ 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż stwierdził,

że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe

i chorobowe ubezpieczonej jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi w okresie od dnia 01.08.2014r. do dnia 31.12.2014r. kwota 9.000 zł miesięcznie,

gdy kwota ta bezspornie nie przekracza 250% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia.

W pkt 2 wyroku Sąd na podstawie art.98 k.p.c. w związku z art.99 k.p.c. i w związku

z § 2 ust.1 i 2, §11 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych... (tj. Dz.U. z 2013r., poz.490), uwzględniając nakład pracy pełnomocnika ubezpieczonego, który sporządził odwołanie i brał udział w rozprawie w dniu 16.06.2015r., zasądził od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia